

ПОКИ

НА ПРАКТИКУ

Число 3. (4)

Співзасновники: Спудейське Братство НАУКМА, Студентська колегія НАУКМА

Видається за сприяння Адміністрації та кафедри Філології НАУКМА

Продовження серії лекцій із загального факультетознавства

Лекція №2
Хто є хто

Хто такі соціологи

*Соціологи – мешканці ДСНТ – переважно дівчата
Соціологія – те, чим займаються соціологи у вільний час
(за Енциклопедичним словником)*

Звичайно, неможливо намалювати правдивий портрет соціолога, спираючись на сухі визначення словника. Мабуть тому, за даними емпіричних досліджень, 10% населення Могилянки вважають, що соціолог – це рідкісний гібрид економіста, політолога, психолога та філософа; 20% – що це істота казкова, а отже у реальності не існує, і вірять у неї люди темні та неосвічені; а 70% взагалі перший раз таке слово чують.

Не йміть віри пліткам і тим більш статистиці. Соціологи є. Тільки їх дуже мало.

Звідки ж вони беруться?

Майбутнього соціолога видно ще у дитинстві. Його улюблені ігри – опитування батьків та польовий експеримент. Коли дитинка підрастає і настає перехідний період, то замість постерів з Take That на стінах її(його) кімнати можна побачити усміхнені обличчя Спенсера, Міда і Вебера. На перше побачення усякий нормальний соціолог бере із собою кишенькове видання Social Experience Вандер Зандена. І коли воно стає зовсім розумним та дорослим, то за майбутню професію обирає собі... вгадайте, що?

... Але тут піднімають голову батьки майбутнього соціолога. Вони виявляються, як на гріх, належать до тих 70% (котрі вперше чують те дивне слово "соціолог"). І бачать вони своє дитя у майбутньому або радником Президента з економічних питань, або на посаді голови Конституційного Суду України. Ну стоматологом або вчителем, врешті-решт, аби тільки не цим, як його...

Але їхнє дитя твердо зрікається радощів вивчення економічної теорії, ставить великого хреста на своєму юридичному майбутньому і приходять-таки до ДСНТ.

... Так з'являються соціологи. А що з ними буває далі – спитайте у них самих. Ось бачите, одне побігло. Та он же, ой... Ось просто зараз і спитайте.

Але це вже буде зовсім інша історія.

*Студова Євгенія
ДСНТ-1*

Хто такі "гумуси"

"Гумуси" – істоти що живуть на Факультеті гуманітарних та суспільних наук.

"Гумуси" істоти дуже розумні (це вони так вважають), люблять пиво (вітчизняне) та дискусії (ні про що). Ще вони люблять дискотеки та тусовки, але не дуже часто їх відвідують, тому що ці "звесіляльні" заходи заважають "гумусам" наповнювати їхні голівоньки (жінки) та баняки (чоловіки) інтелектом, яким вони так пишляються і вихваляються перед іншими істотами Академії.

Також деяким "гумусам" притаманна сильна риса характеру – здатність створювати навколо себе натовп, за що їх не люблять викладачі та працівники "гумусної" бібліотеки. А не люблять через те, що натовп навколо цього "гумуса" починає сильно кричати (себто вести інтелектуальну розмову), верещати (себто відстоювати власні права), сміятися та співати.

Розпізнати "гумуса" дуже легко: зайдіть до бібліотеки та подивіться як він читає. Ви тільки-но погляньте ЯК ВІН ЧИТАЄ! Він же ж по вісім сторінок в книзі перегортає! А все через те, що "гумус" влевнений в собі і здається йому, що все це він уже читав, чув, бачив і т. д. і т. п.

Власне кажучи, "гумуси" дуже цікаві, через те що під впливом кохання та пива вони здатні створити таку ситуацію, над якою потім буде сміятись уся Академія, Ректор і Президент разом з нею.

Поспілкуйтесь з "гумусом" – на собі відчуєте, що означає вираз "сидіти на порохівій бочці". Спробуйте...

Гумус Шевчук Олександр, Ік.

Що то єст правники?

Так, саме правники, а не Юре, не Факто, а чисто українські правники.

Всі на нас гнуть, що ми понтуємось. Та люди добрі, чи ми не всі українці — один краще другого. І панове гуманітарії теж щось на нас мають. Та ж ми близькі люди! Ми ж бо так вас полюбили, що віддаємо одну юркиню з нашого правничого братства до вас, та не просту, а ще й учасницю академічного театру.

Любі економісти! Ми таки з вами сусіди по поверху, а з соціологами в нас безпосередній зв'язок через стелю-підлогу.

Тож, хлопці, - давайте жити дружно.

Ми є одна громада співакадемістів, співбратчиків, співайджистів і співбу.

Ну а тепер трішки про особисте.

Живемо ми, джурнати, і беремось за право мати право (пишемо петиції всім і вся).

Слухаємо, що нам кажуть мудрі старші люди, а робимо по-своєму. Скільки нас не вчать культури — все-одно сидимо на парті, не ходимо на такі цікаві лекції, отримуємо догани і спричиняємо нарікання.

Та ми беремо курс на виправлення.

А ще ми славні тим, що любимо святкувати все і вся, вітати всіх і вся, не проти щоб і нас привітали. На День Валентина нам прислали, найбільше валентинок, тому кохання в нас буває аж гай гуде. Тут ми співпрашаємо з іншими факультетами.

Отож ми посилаємо всім великий ПРИВІТ і чекаємо пропозицій на духовне та фізичне покращення один одного. Але люди, хай все буде згідно закону, без крамоли.

На цьому – щом-па.

М.Перегінець, ФІОН-1

Слово від економістів

ДЕН...

Департамент огорнений ореолом престижності. Він засліплює наївних представників племені "абітури", що вчитуються в бестселер приймальної комісії —

"Методичний посібник для вступників". Вступивши нарешті до, здавалось-би, предмету своєї мрії freshman'и подивовано усвідомлюють, що це лише перша сходинка до премудростей різних там економічних моделей, які хто-зна чи й доведеться колись застосовувати. Проте, очманіла від тієї кількості інформації, що звалюється на лекціях, частина з них уявляє себе головою правління НБУ, як мінімум, (ну дуже вже подобається дівчатам п.Ющенко) або президентом великої (переважно іноземної) фірми. До другого курсу більшість з них усвідомлює примарність своїх дитячих мрій і спокійно плине рікою часу за чітко визначеним маршрутом. Наприкінці гордо синіє диплом та ярмарок кар'єр, де дядя й тьоті з веселими посмішками інквізиторів збирають ваші CV. Ви радісно кидаєтесь до їхніх обіймів, щоб потім, після 12-годинного робочого дня, з приємністю згадувати, як колись прогулювали пари, граючи в преферанс серед дружнього загалу. А саме в цей час найсвідоміші однокурсники, сидячи на лекції розгадували кросворди або, не менш зацікавлено, вели дискусію про важливу економічну проблему споживацького вибору: що робити зі стипендією?

Є два способи вирішення цієї проблеми: відзначити радісну подію з друзями або накупити зошитів і почати ретельно вчитись. В другому випадку до стипендії додається і гривня, а ви побачите в дзеркалі синій фейс представника того племені, за яким посилено полюють Фокс Малдер та Дейнс Скалій. Ну якщо ви хочете більше дізнатись про цей департамент або (не дай Боже) вибрати міпог-економіку — читайте "Календар-Довідник '97-'98" (ст.92-93, 99-101).

Існує, правда, складніший шлях. Зловіть якогось представника ДЕНа, запросіть його у Mc Donald's і тоді він вам розкаже багато чого цікавого...

P. S. Проте не шукайте 3-4 курс, марна трата часу

Стосовно того, що самі економісти думають про свою майбутню професію — це мабуть є найбільшою загадкою для всіх (перш за все для них самих — ред.). Проте один з них таки обмовився:

"Навіть кохання не зробило стількох людей божевільними,
як роздуми над природою грошей"

В. Гладстоун

Зелений Змії, ДЕН-1

Я. Сонценко.

Що таке кохання:

(репортаж на злюбуденну тему)

Справжні митці народжуються на лекціях (все-одно з чого), бо акт народження справжніх митців завжди відбувається за екстремальних умов. Лише під монотонну розповідь лектора примхлива муза розкриває свої тендітні крильця над сонною голівонькою студея.

Але того разу все було по-іншому. Хоча лектор за кафедрою говорив сам до себе, студеям, як у пісні співається: й не спиться, й не дрімиться, і сон же їх не бере... І в чому ж причина? А все дуже просто. Хтось вирішив провести соціологічне опитування: "Як на вашу думку, що таке кохання?" Відповідаючи на таке запитання, не варто цитувати класиків, чи не дуже класиків. Тут кожному є що сказати. Ніхто не перекреслить слів своїх попередників, ніхто не відкриє чогось нового, просто кожен викладе на папір клаптик власної душі. Про це почуття говорять усі, але усі по-різному: прагматики і романтики, циніки та лірики, фізики та математики... І взагалі, всі нормальні люди хоч раз у житті замислювалися над тим, що ж це таке — КОХАННЯ?

Студенти також нормальні люди. Найнормальніші. Тому вони найбільше думають про нього, про неї, про аморе, амури, мур-р-р-р... Словом, кожному не терпиться висловити власне бачення цього неймовірного

почуття. Але тут не обійдеться просто розчерком пера, себто кулькової ручки. Не один славетний письменник намагався змалювати це примарне почуття. Та мабуть лише студентам вдається вхопити кохання за барки, бо вони звикли брати від життя усе. Рештками цього "всього" вони діляться з іншими.

Отже кохання — це:

коли ти дивишся на її колінні чашечки, і очі у тебе стають неначе чайні блюдечка
відповідь на будь-яке запитання
коли ти викликаєш int 10h, а в тебе відбувається обробка миші, і ти не розумієш, що ти нічого не розумієш
коли тобі приємно слухати про футбол 24 години на добу, навіть якщо ти ненавидиш цю гру
почуття, яке винайшли люди, що не мали грошей, аби заплатити за насолоду

Мабуть такі думки близькі до душі реалістам, що звикли описувати світ і себе в ньому. Лірики ж завжди оспівують, не важливо що. Пісня, як і закоханість (все-одно в кого) постійний стан їхньої душі. Весна змушує їх губити голову, заливковка, книжки та інші непотрібні речі

Бо...

Весняне повітря, що видирається в душі зненацька,

Боротьба

Ми скипіли з тобою зіницями,
Ти в мені, я в тобі — поглядом.
Твої рчі сталеві, крицеві,
Мої — повні нічного мороку.
Стали наші погляди стінами —
Не життя, а смерті жадали ми.
Піднімались мечі між віями
І в серця ошаліло втиналися.

Я віддам тобі
своє гострокутне серденько,
Так боляче ж бо натикається
воно на всі грані світу.
Я віддам тобі очі,
що стін не бачать,
збережи їх для мене доки
сиджу у тісному застінку,
бо намагаюсь літати,
а стіни і крила —
антоніми.

В НАСТУПНОМУ НОМЕРІ ЧИТАЙТЕ!

- «ПЛАСТ» - могутня
організація української
молоді;
- академічний клуб
«Що? Де? Коли?»
Intellectual challenge?

змушує піднятися до піднебесся!

Бо...

Кохання — це те, без чого життя здається неможливим. Це наркотик. Незнаючи його, живеш собі тихенько, а спробуєш хоча б краплину — і ти навіть в полоні цього почуття. Без нього вже не зможеш жити ні хвилини. Бо без кохання справжнього життя нема. То просто безглузде існування!

Ось так, любі мої лірики, хоч студенти люди найнормальніші, але й край несерйозні. Тому не жартуйте з коханням, і не пийте багато вина, особливо молодого (МІНЗДРАВ ПОПЕРЕДЖАЄ!), бо чим довше вино, тобто кохання, відстоюється, тим воно краще і більше п'янить. І благаю, знайте міру, бо що забагато — то не здорово!

Отож падайте з головою у вир шалених почуттів. І прислухайтесь до мудрих слів Бальзака: "Якщо б мені не було кого полюбити, я б закохався у дверну ручку".

Леся Ковальчук
ДКТ-1

Адреса для листування:
Bruhovetsky-Ivaniuk Inc.
BO 252, 141st., QUEENS, NY, US